

Прѣм. относит. пѣлъ бѣхъ пѣлъ бѣ пѣлъ бѣ
пѣли бѣхмы пѣли бѣхте пѣли бѣхж.

Отдав. прѣмин. пѣлъ съмь былъ пѣлъ си былъ пѣлъ е былъ.
пѣли смы были пѣли сте были пѣли сж были.

Бжджще опрѣд. щж пѣж щешъ пѣешъ ще пѣе
щемъ пѣемъ щете пѣете щжть пѣжть.

Бжджщ. неопр. пѣ щж пѣ щешъ пѣ ще.
пѣ щемъ пѣ щете пѣ щжть.

Наклон. повел. пѣй да пѣе
да пѣемъ пѣйте да пѣжть.

НАКЛОНЕНИЕ УСЛОВНО.

Наст. и бжджщ. пѣйвамъ пѣйвашъ пѣйва.
пѣйвамы пѣйвате пѣйвать.

Прѣходяще. пѣйвахъ пѣйваше пѣйваше.
пѣйвахмы пѣйвахте пѣйвахж.

Прѣм. окончат. пѣлъ быхъ пѣлъ бы пѣлъ бы.
пѣлы быхмы пѣлы быхте пѣли быхж.

Прѣм. бжджщ. щяхъ пѣж щяше пѣешъ щяше пѣе.
щяхмы пѣемъ щяхте пѣете щяхж пѣжть. *)

Причастіе дѣйствительно: пѣлъ пѣла пѣло

„ страдателно: пѣтъ пѣта пѣто.

или, испѣнъ испѣна испѣно.

Тѣмъ се спрягать и ревж ревешъ реве...

(залогъ дѣйств.) плетж плетешъ плете...

„ садж садишь сади...

„ брож броишь брони...

*) Подчинително-то наклоненіе: се спряга като изявитель-
но-то, само има напредѣ си съжзы-тъ: да, чи, ако, н. п. ако пѣж,
да пѣж, чи пѣж и проч.